

РЕШЕНИЕ

№ 4063

гр. София, 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 02.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **2858** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 251 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България /ЗОВСРБ/.
Образувано е на основание постъпила жалба от И. П. И., депозирана чрез адв.В. В. от АК – П. против Заповед № РД-79/ 09.02.2021 г. на Командира на Военно формирование 22980, с която на жалбоподателя на основание чл.55, ал.4 и чл.244, т.5 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВС) е наложено дисциплинарно наказание „Понижаване на военното звание с една степен за срок от 6 месеца.” за нарушение на чл.114, т.9 и чл.217, т.4 от Устава на войсковата служба и въоръжените сили на РБ и чл.49 и чл.52 от Заповед №881/23.11.2011 г. на Министъра на отбраната относно обявяване на Вътрешни правила за организация на експлоатацията на и поддръжката на пътните транспортни средства от въоръжените сили на РБ. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материалните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че в издадената заповед не се съдържат всички необходими реквизити, залегнали в чл.148, ал.1 и 2 от ППЗОВС и по-конкретно обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и че не са посочени доказателствата, въз основа на които е установено нарушението. Заявява се, че не е направено и пълно описание на допуснатото нарушение. Излагат се доводи, че административния орган не е спазил разпоредбата на чл.246, ал.4 ЗОВС, тъй като служителят не е изслушан преди да му бъде наложено наказанието, както и че не се е съобразил с разпоредбата на чл.247

ЗОВС, доколкото от извършената проверка е видно, че не са настъпили вредни последици. Иска се отмяна на издадената Заповед като неправилна и незаконосъобразна, тъй като не е извършил визираното дисциплинарно нарушение. Претендира пресъждането на разноси по делото по приложен списък.

Ответникът – Командира на военно формирование 22980, чрез процесуалния си представител старши юрисконсулт В. Д., изразява становище за неоснователност на жалбата по подробно изложени в писмен отговор и в съдебно заседание доводи. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

По делото не е спорно, че към момента на издаване на оспорената заповед И. П. И. заема длъжността: „Началник на 1-ва група „Автобуси” във взвод „Автобуси” на рота за транспортно осигуряване във военно формирование 22980.

На основание Заповед на командира на военно формирование 22980 № РД-349/09.09.2020 г., в служебна командировка по маршрут С. – Б. и Х. – С., за времето от 10.09. до 16.09.2020 г. са заминали старши сержант Ц. И. Ц. – шофьор на рота за транспортно осигуряване и старшина И. П. И. – началник на група в рота за транспортно осигуряване, като водачи на автобус над 5 т. И. „Видиго” с рег. № ВА 118 565.

Във връзка с получено писмо от Регионална служба „Военна полиция” за констатирани нарушения по времетраенето на служебната командировка в Република Б. и Х., е извършена служебна проверка спрямо старшина И. П. И.. Резултатите от проверката са обективирани в Протокол рег.№ 3-356/ 08.02.2021 г.

В хода на проверката е констатирано неправомерно използване на фискален бон по време на командировката в Република Б. и Х. от страна на старшина И. П. И., изпълняващ транспортна задача като водач на описания по-горе автобус. При извършена проверка на пътната книжка за месец септември комисията установила, че след пристигане в база „А.” в [населено място] на 10.09.2020 г. водачите на автобуса не са заредили поверената им техника по норма. Зареждането е осъществено на 12.09.2020 г.

От представеният фискален бон е установено, че зареждането на гориво е извършено на 12.09.2020 г. в 09:34 ч. в [населено място] (стр.76 по делото). По данни на органите на „Военна полиция”, предоставени от съвместното командване на силите чрез националния командир на контингента на ВС на РБ в операция на ЕС „А.” на 12.09.2020 г. автобуса е напуснал базата в 14:42 ч. и е влязъл обратно в 18:03 ч. От проверката е установено също така, че в часовия диапазон между 09:13 ч. и 09:35 ч. на 12.09.2020 г., старшина И. и ст.сержант Ц. са напуснали базата през пешеходната зона. В хода на проверката са поискани, респ. дадени са и писмени обяснения от старшина И. П. И., в които той заявява, че не си спомня за допуснати нередности, нито си спомня кога точно е зареден автобуса с гориво.В резултат на извършената проверка и констатираните нарушения, комисията излязла с предложение на старшина И. П. И. като Началник на 1-ва група „Автобуси” във взвод „Автобуси” на рота за транспортно осигуряване да бъде наложено дисциплинарно наказание.

В резултат на така проведеното дисциплинарно производство, както и въз основа на предложеното от комисията, на основание чл.244, т.5, във връзка с чл.242, т.1 от ЗОВС, е издадена и процесната заповед, с което на старшина И. П. И. е наложено наказание „Понижаване на военното звание с една степен за срок от 6 месеца” за нарушение на чл.114, т.9 и чл.217, т.4 от Устава на войсковата служба и въоръжените сили на РБ и чл.49 и чл.52 от Заповед № 881/ 23.11.2011 г. на Министъра на отбраната относно обявяване на Вътрешни правила за организация на експлоатацията на и поддръжката на пътните транспортни средства от въоръжените сили на РБ.

При така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед №РД-79 09.02.2021 г. на Командира на Военно формирование 22980 за налагане на дисциплинарно наказание "понижаване на военното звание с една степен за срок от 6 месеца" на военнослужещ - индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност от съответния административен съд по реда на АПК, съгласно разпоредбата на чл.251 ЗОВСРБ, като жалбата е подадена от неговия адресат - надлежна страна с право и интерес от обжалване. Няма данни кога заповедта е връчена на оспорващия, но доколкото същата е издадена на 09.02.2021 г., а жалбата е подадена на 17.02.2021 г., същата се явява депозирана в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл.168, ал.1 АПК съдът следва да се произнесе по законосъобразността на обжалвания административен акт към момента на издаването му, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът. Преценявайки фактическите обстоятелства, релевантни за правния спор, както и след проверка на административния акт, съобразно критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, административният съд приема жалбата за неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл.246, ал.1 ЗОВСРБ, вр. чл.137, ал.3, вр. ал. 2 от ППЗОВСРБ. Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, с което е спазено както общото изискване на чл.59, ал.1 АПК, така и изискването на специалния закон. Съгласно нормата на чл.148, ал.1 от ППЗОВСРБ, дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочват извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, доказателствата, въз основа на които е установено нарушението, правното основание и наказанието, което се налага, срокът на наказанието, срокът и редът за обжалване на заповедта. Според разпоредбата на чл.148, ал.2 от ППЗОВСРБ мотивите представляват описание на фактическата обстановка, разпоредбите и задълженията, които са нарушени и настъпилите вредни последици. Смисълът на въведеното императивно изискване относно описанието на деянието, възприето и квалифицирано като дисциплинарно нарушение, е в това да бъдат посочени всички съставомерни от обективна и субективна страна елементи на деянието, по начин, даващ възможност да се направи индивидуализация на дисциплинарното нарушение, т.е. заповедта следва да съдържа описание на всички обстоятелства, които имат значение на релевантните юридически факти и обосновават наличието на виновно поведение, квалифицирано като

нарушение на военната дисциплина по смисъла на чл.242 от ЗОВСРБ.

Съдът намира, че в случая законовите изисквания са изпълнени. Издадената заповед съдържа всички реквизити, предвидени в чл.148, ал.1 ППЗОВСРБ. В административния акт ясно и недвусмислено е посочено, времето и мястото на извършване на нарушението и в какво се изразява то. Изложени са всички фактически установявания на дисциплинарно наказващия орган, които описват обстоятелствата, при които е извършено нарушението.

Дисциплинарната отговорност на оспорващия е реализирана в срока по чл.249, ал.1 ЗОВСРБ, предвиждащ, че дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му.

При издаване на оспорената заповед обаче са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, самостоятелно основание за отмяната ѝ. Преди налагане на дисциплинарното наказание не са изпълнени изискванията на разпоредбите на чл.246, ал.4 ЗОВСРБ и на чл.144, ал. 1, т. т. 1 и 2 от ППЗОВСРБ. Според разпоредбата на чл.246, ал.2 ЗОВСРБ командирът или началникът е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша военнослужещия или да приеме писмените му обяснения, освен когато по вина на военнослужещия той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Това му задължение е доразвито в разпоредбата на чл.144 ППЗОВСРБ, според която в срок до 5 работни дни от получаване на протокола по чл.143, ал.1 длъжностното лице по чл.142, ал.1 и 2, назначило служебната проверка, или оправомощено от него лице провежда беседа с нарушителя, на която запознава военнослужещия със събраните доказателства, които дават основание за налагане на дисциплинарно наказание и изслушва военнослужещия или приема писмените му обяснения. Според ал.2 на същия текст в беседата по ал.1 вземат участие председателят или членове на комисията за извършване на служебната проверка. За беседата се съставя протокол, който се подписва от участвалите лица. Писмените обяснения на военнослужещия се прилагат към протокола.

От приложените към дисциплинарната преписка доказателства не се установява тези разпоредби да са спазени. Данни за това не се съдържат и в мотивите на оспорената заповед. Към преписката са приложени обяснения на лицето, но от дати 20.01.2021 г. и 21.01.2021 г., което навежда на извода, че тези обяснения са дадени в хода на назначената на 19.01.2021 г. и приключила на 08.02.2021 г. проверка. Предвид това и доколкото протоколът от извършената проверка е от дата 08.02.2021 г., а заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е от 09.02.2021 г., като липсват доказателства преди налагане на наказанието с наказаното лице да е проведена беседа, на която да е запознато със събраните доказателства и същият да е изслушан или да са изикани писмени обяснения съдът приема, че са нарушени разпоредбите на чл.246, ал.4 ЗОВСРБ и на чл.144, ал. 1, т. т. 1 и 2 от ППЗОВСРБ в хода на проведеното дисциплинарно производство.

Предвиденото в тези разпоредби изискване на закона не е самоцел, тъй като е гаранция, че преди налагането на дисциплинарно наказание държавния служител ще бъде изслушан или взети предвид писмените му обяснения именно от органа, който е компетентен да наложи наказанието, тъй като именно от обясненията е видно отношението на служителя към твърдяното нарушение и всъщност преценката дали да се наложи наказание, както и неговия вид и размер. От изложеното до тук се налага

извод за допуснато съществено нарушение на императивните разпоредби на чл.246, ал.4 ЗОВСРБ и на чл. 144 ППЗОВСРБ, тъй като не е извършено изслушване, липсва протокол от проведена беседа, липсват и приобщени писмени обяснения преди налагането на дисциплинарното наказание, изискани от ДНО, както повеляват цитираните норми и с това е нарушено правото на защита на наказаниа. Неспазването на посоченото правило се явява самостоятелно основание за отмяна на заповедта по смисъла на чл.146, т.3 АПК, тъй като е съществено процесуално нарушение.

Предвид изложеното съдът намира жалбата за основателна, при което оспорената заповед следва да бъде отменена, като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, без да се разглежда материалната ѝ законосъобразност.

При този изход на спора съдът намира за основателно своевременно направеното искане от оспорващия за присъждане на направените от него разноски. От приложените доказателства се установява, че същият е заплатил държавна такса в размер на 10 лева и адвокатски хонорар, заплатен в брой, в размер на 600 лева, видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие от 15.02.2021 г. Предвид това и на основание чл.143, ал.1 АПК Военно формирование 22980, чийто командир е издал отменения акт, следва да бъде осъдено да му заплати сумата от 610 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.173, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №79/09.02.2021 г. на Командира на Военно формирование 22980, с която на от И. П. И. е наложено дисциплинарно наказание „Понижаване на военното звание с една степен за срок от 6 месеца.”.

ОСЪЖДА Военно формирование 22980 да заплати на И. П. И. сумата от 610 /шестстотин и десет/ лева, представляваща деловодни разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: